

Izhaja 15. vsakega
meseca.

Ček, konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 6.

V Ljubljani, dne 15. junija 1931.

III. leto.

† Dr. Mate Drinković

Umrl je naš bivši minister dr. Mate Drinković v sanatoriju na Dunaju dne 18. maja t. l. v 58. letu starosti. Bil je minister za pošto in telegraf po vrstnem redu II. in sicer I. 1920. Ker je bil zelo koncilijanten, je bil splošno priljubljen. V času njegovega delovanja je izšlo več važnih poštних določil. Med najvažnejšimi bodo: poštna in telegr. tarifa, p. carinska pravila, nočnine, dnevnicke in doklade za izredno delo pri stalnih in amb. poštah.

Počiva v Zagrebu, lahka mu zemlja!

Edo Pitschmann:

O vpoštevanju vojaške službe v civilni državni službi po novem uradniškem zakonu bivšim poklicnim (aktivnim) častnikom in podčastnikom (certifikatistom), rezervnim častnikom, podčastnikom in redovom.

Nesigurnost glede vpoštevanja vojaške službe v civilni državni službi, ki jo opažam med našimi uslužbenci, me je napotila, da sem v naglici zbral glavne določbe uradniškega zakona ter zakona o ustroju vojske in mornarice, ki urejata to vprašanje. Že v uvodu samem moram naglasiti, da temelji neorijentiranost v prvi vrsti na tem, ker mnogi še vedno trdovratno vpletajo v svoja razglabljanja stare predpise in ne vpoštevajo dejstva, da sedaj ne velja več:

— niti stari vojaško-preskrbni zakon iz leta 1875,* razen določb, na katere se glede vračunavanja kadrskega roka in vojaških vaj za pokojnino sklicuje v svojem 4. odstavku § 270 ur. z.;

— niti že pozabljeni, samo za udeležence svetovne vojne veljavna naredba ministrstva za deželno brambo od 10. decembra 1915., dejanski vsebuječa neke nebitvene utesnitve citiranega zakona,

— niti zakon o ustroju vojske kraljevine Srbije iz leta 1904.,

— niti zakon o ustroju vojske in mornarice iz leta 1923.,

— niti službena pragmatika iz leta 1914. s svojim § 51.,

— niti naš dobri znanec: zakon o civilnih uradnikih iz leta 1923., temveč, da so sedaj vsa službena razmerja civilnih držav. uslužbencev izčrpno urejena z novim uradniškim zakonom, ki je zgrajen na popolnoma novi osnovi, ter z zakonom o ustroju vojske in mornarice iz leta 1929.

*

O resničnosti prednje trditve nas morata prepričati §§ 248. in 277. u. z., od katerih je postavljen prvi na čelo prehodnih odredb, namenjenih izključno uslužbencem, ki so bili do incl. 1. aprila 1931. kdaj v civilni državni službi.

§ 248. slove: Določbe tega zakona veljajo za one državne uslužbence, ki se zatečejo na

* Izraza »vojno-oskrbni zakon« ne uporabljam, iz razloga, ker ne gre za: Gesetz betreffend die Kriegsverpflegung, temveč za Gesetz betreffend die »Militärversorgung«.

dan 1. aprila 1931. v aktivni službi ali vstopijo vanjo po tem dnevu, najsi vstopijo v službo prvič ali pa so že prej bili v njej, ne glede na zakonske predpise, ki so veljali pred 1. aprilom 1931., in ne glede na to, ali jim je bila pokojnina urejena po predpisih, ki so veljali prej, ali ne.

§ 277. pravi: Vse določbe dosedanjih zakonov, s katerimi se urejajo razmerja držav. uslužbencev, kolikor že niso izrečno ukinjene s tem zakonom, preneajo veljati s 1. aprilom 1931., izvzemši določbe, ki se s tem zakonom izrečno puščajo v veljavi.

V nastopnem so za naša razmotrivanja važne te-le določbe uradniškega zakona in sicer iz

§ 113.: Uradniki, zvaniki in služitelji izpolnijo pogoj za pridobitev pravice do osebnih pokojnin, ko dovrše deset let, ki so jih dejanski prebili kot taki v aktivni držav. službi pri držav. uradih, zavodih in ustanovah. V ta rok se ne šteje čas, ki ga prebijejo na poslovanju v službi države kot pogodbeni uradniki ali dnevničarji.

(Služba, opisana v tem paragrafu, je tako zvana »efektivna« služba.)

§ 114.: (1) V rok, določen v odstavku (1) § 113., se šteje tudi čas, ki ga je civ. državni uslužbenec dejanski prebil... v aktivni (= poklicni) službi pri vojski in mornarici kot častnik ali kot uradnik ali druge vrste vojaški ali civilni uslužbenec, ki se mu šteje ta služba za pokojnino po določbah zakona o ustroju vojske in mornarice.

(Označevanje obvezne službe v stalnem kadru za »aktivno« vojaško službo — »aktiv gediend« —, kar je v navadi pri bivših pripadnikih avstroogrške vojske, ni pravilno. Aktivna vojaška služba more biti (ne mora) samo prekokadrška, če si je kdo izvolil vojaško službo za svoj poklic. Ostali vojaški imajo seveda tudi poklice, toda civilne.)

(2) Čas podčastniške službe pri vojski in mornarici se ob prestopu po § 8. ne šteje v rok iz odstavka (1) § 113.

§ 8.: Izjemoma smejo biti sprejeti v stroko, za katero se zahteva nepopolna srednja ali njej enaka strokovna šola, za civilne uslužbence tudi podčastniki, ki dovrše 10 let ne-

prekinjene in dobre podčastniške službe v stalnem kadru, in sicer ob pogojih in na način, določen v čl. 74. zakona o ustroju vojske in mornarice.

§ 116.: Uslužbencu, ki izpolni pogoj iz § 113., se pripozna za določitev količine pokojnine v dejanskem trajanju:

1. Čas, ki ga je prebil uradnik, zvaniki ali služitelj kot tak v aktivni civ. držav. službi, ali v svojstvu častnika, podčastnika kakor tudi uradnika ali drugih vojaških ali civilnih uslužbencev v službi pri vojski ali mornarici, ki se mu šteje za pokojnino po zakonu o ustroju vojske in mornarice.

§ 270.: (1) Onim, ki so bili pred dnem 1. septembra 1923. civ. držav. uslužbenci, pa se upokoje po 1. aprilu 1931., in ki izpolnjujejo pogoj za pridobitev pravice do osebnih pokojnin, določen v § 113., se šteje od časa, prebitega pred dnem 1. septembra 1923., za določitev količine pokojnine poleg časa iz § 116. še ta-le čas:

1. Ves čas, označen pod točko 1. v § 116., bodisi prekinjen, bodisi s prekinitevjo.

4. Čas, ki ga je prebil držav. uslužbenec kot aktiven ali upokojen v vojaški službi med vojno, se šteje tako, da se šteje za vsako leto, v katerem je bila vojna, še po eno leto.

5. Čas, prebit efektiven (dejanski, n. pr. izključeno je dvojno štetje) v vojaški službi preko obveznega roka največ 2 let v stalnem kadru in preko vojaških vaj. Onim uslužbencem, ki so vstopili v civ. držav. službo pred dnem 6. septembra 1919. in ki se jim je pripoznaval po prejšnjih zakonskih predpisih v krajinah izven Srbije in Črne gore tudi čas obveznega roka in vojaških vaj, se pripozna tudi ta čas po efektivenem trajanju, če so dobili državno službo do dovršenega 32. leta starosti.

6. Leta, ki jih je kdo prebil pri vojski Srbije in Črne gore v vojaški službi, bodisi po svoji vojaški obveznosti, bodisi kot dobrovoljec v vojnah od leta 1912. do vstetega leta 1920., pa je postal pred dnem 1. septembra 1923. aktiven državni uslužbenec s pravico do pokojnine, se štejejo dvojno po odbitku obveznega roka v stalnem kadru. Obvezni rok znaša, kolikor je veljal zanj v tem času, osemnajst mesecev, če ni bil krajši.

(2) Čas, ki se pripoznava po točkah (4. = presežek) 5., 6. ... se ne šteje v rok za pridobitev pravice do pokojnine po § 113.

§ 124.: Od položajne doklade, ki jo je imel uradnik ob času upokojitve, mu pripada kot pokojnina in sicer 50% čez 20... let službe, ki se šteje po odstavku (1) § 113. v rok za pridobitev pravice do pokojnine.

§ 109.: Uslužbenec, ki je dovršil 35 let, efektiven prebitih v aktivni držav. službi, ali

40 let, ki se štejejo za pokojnino, ali je do-
vršil 65 let starosti, se mora na prošnjo
upokočiti.

*

Ker se uradniški zakon, kakor smo videli,
v nekaterih paragrafih sklicuje tudi na do-
ločbe veljajočega zakona o ustroju vojske in
mornarice, premostimo tudi te:

Čl. 300.: 1. Častnik in vojaški uradnik,
ki je dovršil 10 let ukazne službe, dobi pra-
vico do pokojnine in se sme upokočiti. (Iz
nekaterih razlogov, naštetih v čl. 112., se
upokoči častnik tudi preden je dovršil 10 let
ukazne službe.)

2. V službena leta se šteje za velikost po-
kojnine čas, dejanski preslužen v aktivni ne-
ukazni in ukazni službi pri vojski in mor-
narici, po odbitku 18 mesecev kot popol-
nega službenega roka v stalnem kadru, toda
samo od neukaznih službenih let, kolikor
jih dotični častnik in vojaški uradnik ima.

3. Častnik in vojaški uradnik, ki je pri-
dobil pravico po točkah 1. in 2. tega člena,
je ne izgubi niti ob prevedbi v civil. službo.

Čl. 305.: Leta, v katerih so bile vojne, se
štejejo aktivnim častnikom in aktivnim vo-
jaškim uradnikom za pokojnino vsako za
dve, ne glede na to, koliko časa je trajala
vojna v dotičnem letu. Prav to velja tudi za
rezervne častnike in rezervne vojaške urad-
nike, ki so se kot taki udeleževali vojn, pa
so bili aktivirani.

Čl. 75.: Podčastnik pridobi pravico in
sme biti upokojen, ko dovrši 10 let nepreki-
njene in dobre podčastniške službe.

Čl. 308.: Vsako leto, prebito med vojno
v podčastniškem činu se šteje za dve, ne
glede na to, koliko časa je vojna trajala v
tem letu... Pridobljene pravice do pokoj-
nine podčastnik ne izgubi, tudi ne ob pre-
vedbi v civilno službo.

Čl. 309.: Če se podčastnik brez svoje
krivde onesposobi pred potekom 10 let take
službe, se odpusti iz kadra, kot podpora pa
se mu izplača enkratni letni znesek njegove
plače in stanarine.

Čl. 136.: Če se rezervni častnik brez svoje
krivde v službi pri vojski v mirnem času ta-
ko poškoduje, da postane nesposoben za na-
daljnjo službo, se mu pripozna za pokojnino
čas, ki ga je dotlej prebil v službi, in še 10
let, če je državni uslužbenec.

Če izgubi rezervni častnik pod istimi
okolščinami življenje, se pripozna njegovi
rodbini pokojnina, ki bi jo le-ta prejela,
če bi bil pokojnik aktivni častnik istega čina.

Če se rezervni častnik onesposobi brez
svoje krivde v službi pri vojski in mornarici
med vojno, se pripozna njemu zaščita in
podpora po invalidskem zakonu. Če pa iz-
gubi življenje, ima njegova rodbina pravico
do ugodnosti po istem zakonu.

Paragrafov in členov je za to pot zadostil!

* * *

Določbe čl. 136. zakona o ustroju vojske
in mornarice prav za prav ne spadajo pod
naslov tega članka, ker bi moralo v kon-
kretnem primeru izdati upokojitveni odlok
ministrstvo za vojsko in mornarico. Tako
smo kaj hitro pri kraju s predpisi, ki se do-
tikajo pokojninskih pravic rez. častnikov po
tem zakonu, saj govori njegov IX. del (čl.
300., 305., 308., 309.) le o pokojninah po-
klicnih (in aktiviranih) častnikov ter poklic-
nih podčastnikov. Ta zakon se uporablja
namreč za civ. drž. uslužbenca le v toliko, v
kolikor se u. z. izrečno sklicuje nanj. Če
torej »zakon o ustroju« za pripadnike rezerve
nima določb, na katere bi utegnil meriti
§ 116. v svojem 1. odstavku, potem ni no-
benega dvoma več, da se tičejo v tem para-
grafu omenjene službe pri vojski in morna-
rici zgolj oseb, ki spadajo po svojem poklicu
v resor ministrstva za vojsko.

Vsi civ. drž. uslužbenci (uradniki, zva-
ničniki in služitelji), ki so bili kdaj, bodisi
rez. častniki, rez. podčastniki ali redovi, naj-
dejo svoje pravice do vštevanja vojaških let,
če so izpolnili pogoj iz § 113. in so vstopili
v civ. drž. službo pred 1. septembrom 1923.,
zbrane v § 270. u. z. Za one pa, ki so vstopili
v civ. drž. službo po tem datumu, velja gle-
de vštevanja vojaških let samo § 116., ki je
zanje — žalibog — brez pomena, saj se jim
po tem paragrafu, kot smo že ugotovili, ne
šteje nič, če niso bili kdaj prej poklicni čast-
niki, podčastniki itd. Dan 1. sept. 1923. je
važen mejnik, ki ga bodo zlasti mlajši aka-
demiki — vojni udeleženci dobro pomnili,
če niso izstopili iz vojaške službe tja do de-
mobilizacije 1. 1920. Glede na to, da traja
univerzitetni študij, ki ne sme biti pod no-
benim pogojem površen, dejanski najmanj
štiri in pol leta, se je marsikomu pripetilo,
da je vstopil v drž. službo šele po tem datu-
mu in tako izgubil po štiri ali petletni voja-
ški službi, od katerih je žrtvoval mogoče
tudi v bojih za Jugoslavijo kako leto, ves ta
čas za napredovanje, za 10 letni rok za pri-
dobitev pravice do pokojnine, za vračunanje
položajne doklade v pokojnino in za količi-
no pokojnine same.

Ker je struktura tako uradniškega zaka-
na, kakor tudi zakona o ustroju v. in m. od-
lična, smatram event. pomote glede pravic
in dolžnosti, bodisi poklicnih, bodisi rezerve-
vni častnikov odnosno podčastnikov, za
docela izključene. Omenjeni zakon razpravlja
namreč o vsaki vrsti le-teh ločeno, t. j.
v posebnih poglavjih.

Kratko rečeno: Drž. uslužbenec (osebe
iz resora ministrstva za vojsko in mornari-
co, označene v § 116. u. z. so izvzete), če so
vstopili v civ. drž. službo pred 1. sept. 1923.,
se štejejo vojaška leta za pokojnino v okviru
§ 270. u. z. Drž. uslužbenec, ki so vstopili
vanjo kasneje, se služba pri vojski vobče ne
šteje, ker se nanašajo določila 1. odstavka
§ 116. zgolj na osebe, ki so služile aktivno v
resoru ministrstva za vojsko in mornarico.

**Za civ. drž. uslužbenca s teritorija Drav-
ske banovine je položaj naslednji:**

A. Bivšim poklicnim častni-
kom (vojaškim uradnikom in ostalim voj-
osebam iz § 114. u. z.) se všteva aktivna
služba pri vojski in mornarici:

1. v 10 letni rok za pridobitev pravice
do pokojnine (§§ 114. in 113. u. z.) ne glede
na to, kdaj so vstopili v civ. drž. službo in
sicer od dneva imenovanja za častnika (pra-
porščaka) (§ 8. voj. preskrb. zakona odnosno
čl. 300 [2] zak. o ustroju);

(Na splošni seji drž. sveta, od 14. marca
1931. je bila izrečena nastopna odločba: Čas,
prebit v svojstvu gojenca v kadetnici, vojni
ali mornariški akademiji v bivši Avstro-Ogr-
ski, se ne more vračunati v drž. službo glede
na člen 300. zak. o ustroju v. in m., ako to
ni izrečno predpisano v zakonodaji bivše
avstro-ogrske monarhije.)

2. nadalje se prišteva pri odmerjanju po-
kojnin k vsakemu letu, v katerem je bila voj-
na, še po eno leto, če so vstopili v civ. drž.
službo pred vojno in bili med vojno v vo-
jaški službi (§ 270. [4]);

3. nadalje se jim šteje za pokojnino po
dejanskem trajanju čas vojaške službe od
dneva imenovanja za častnika (praporščaka)
odnosno po odbitku 18 mesecev, če niso vsto-
pili v civ. drž. službo med vojno (§§ 116.
in 270. [5] ter § 8. voj. preskrb. zak. in čl.
300. zak. o ustroju);

4. všteva se jim tudi pri vračunavanju
položajne doklade v pokojnino (§ 124.) in

5. v 35 letno efektivno službeno dobo,
potrebno za upokožitev na prošnjo (§ 109.).

*

B. Civ. drž. uslužbenec (urad-
nikom, zvaničnikom in služiteljem), bivšim

rez. častnikom, rez. podčastnikom in redo-
vom, se všteva vojaška služba, potem ko so
pridobili pravico do pokojnine:

1. tako, da se jim pri odmerjanju pokoj-
nine prišteje k vsakemu letu, v katerem je
bila vojna, še po eno leto pod pogojem, če
so bili med vojno kot drž. uslužbenci v
službi pri vojski ali mornarici (§ 270. [4]);

2. da se jim všteva za pokojnino poleg
službe v kadru tudi čas vojaških vaj, če so
vstopili v civ. drž. službo pred 6. septem-
brom 1919. in do takrat še niso dosegli 32.
starostnega leta (§ 270. [5]);

3. da se jim šteje za pokojnino samo čas,
prebit efektivno v vojaški službi preko ob-
veznega roka največ 2 let v stalnem kadru
in preko vojaških vaj, če so vstopili po 6.
septembru 1919., toda pred 1. septembrom
1923. ali če so ob vstopu že dopolnili 32.
starostno leto (§ 270. [5]).

V nobenem primeru se uslužbencem pod
B ne šteje vojaška služba:

a) v 10 letni rok za pridobitev pravice do
pokojnine (§§ 113. in 270. [2]);

b) v 35 letno efektivno službeno dobo,
potrebno za upokožitev na prošnjo (§ 109.)
in

c) pri vračunavanju položajne doklade za
pokojnino (§ 124.).

Označenim uslužbencem, ki so vstopili v
civ. drž. službo po 1. septembru 1923. se
vojaška leta sploh ne štejejo, ker ni za to
nikjer nobene zakonite osnove. Pač pa je
omogočeno skrajšanje predpisanih rokov za
napredovanje po položajnih skupinah vsake-
mu uslužbencu, če je izpolnil pogoje v zmi-
slu § 254. u. z., toda šele na podstavi speci-
jalnega ministrskega odloka, ocenjenega s
strani glavne kontrole. Za izdajo takega od-
loka pa je treba zaprositi in prošnjo pri-
merno opremiti z dokazi (listinami). (Glej
tiskane direkcijske okrožnice XIII/1931.)

C. Bivšim poklicnim podča-
stnikom (certifikatistom) se všteva voja-
ška služba, potem ko so pridobili pravico do
pokojnine tudi v civ. drž. službi, tako:

1. da se jim prišteje ob upokožitvi k vsa-
kemu letu, v katerem je bila vojna, še po
eno leto, če so prestopili v civ. drž. službo
pred vojno in so bili kot civ. drž. uslužbenci
med vojno v vojaški službi (§ 270. [4]);

2. da se jim šteje za pokojnino tudi čas
obveznega roka in vojaških vaj, če so pre-
stopili pred 6. septembrom 1919. in preden
so dovršili 32. starostno leto (§ 270. [5]);

3. da se jim šteje za pokojnino zgolj čas,
ki so ga odslužili v vojski ali mornarici
preko obveznega roka največ 2 let in voja-
ških vaj, če so prestopili med 6. septembrom
1919. in 1. septembrom 1923. ali po dovr-
šenem 32. letu (§ 270. [5]), odnosno — ako
je to ugodnejše — čas, ki so ga prebili v voj-
ski ali mornarici od dneva, ko so dobili pod-
naredniški čin, če so prestopili po 6. septem-
bru 1919. (§ 116. [1]). Onim, ki so naglo po-
stali podčastniki, kaže torej bolje, da se jim
ugodnost po točki 5. § 270. ne vpoštevata, ker
utegne biti zanje ugodnejše, če se jim odbije
doba, ki so jo odslužili pred napredovanjem
v podčastniški čin. (Ako bi podčastniki, o
katerih govorimo v tej točki, ostali v službi
pri vojski, potem bi se jim štel vsako leto,
prebito med vojno v podčastniškem činu, za
2 leti — čl. 308. zak. o ustroju).

Uslužbencem pod C se vojaška služba ne
šteje:

1. v rok za pridobitev pravice do pokoj-
nine v civ. drž. službi, medtem ko jo je
vsak tak podčastnik, ki prestopa po § 8., že
pridobil v svoji prejšnji službi (čl. 75. in 308.
zak. o ustroju) (§§ 114. [2] in 113.). Pod-
častniki, ki postanejo nesposobni za službo
pred potekom 10 letnega roka za pridobitev
pravice do pokojnine v civ. drž. službi, se
upokoje po vojaških predpisih, pri čemur se

vpošteva njihova poznejša, event. tudi prejšnja, civilna drž. služba;

2. v rok za vračunavanje položajne doklade v pokojnino (§ 124.);

3. v 35 letno efektivno službeno dobo, predpisano za upokožitev na prošnjo (§ 109). Treba je torej z vojaško (vračunljivo) službo 40 let.

*

Končno naj se dotaknem še mnenj nekaterih uradnikov (bivših certifikatistov), ki domnevajo:

1. da se 2. odstavek § 114. njih, ki so bili postavljeni po prejšnjih predpisih, sploh ne tiče;

2. da se vojaška služba poklicnih podčastnikov ne šteje v 10 letni rok za doseg prave dobe pokojnine v civ. drž. službi samo ob prestopu (v trenutku prestopa) po § 8., pač pa kasneje;

3. da se mora šteti vojaška služba poklicnih podčastnikov v omenjenem roku že zato, ker navaja § 116. poleg poklicnih častnikov in vojaških uradnikov tudi druge vrste vojaških in civilnih uslužbencev, med katere da spadajo tudi certifikatisti.

Ad 1. Zaradi mnenja, navedenega pod 1. moram ponovno opozoriti na §§ 248. in 277. s pristavkom, da bi potem u. z. za certifikatiste izpred 1. septembra 1923. sploh ne imel nobenih določb ter bi različno ravnanje s temi in onimi, vzbujalo pozornost. Razen tega vidimo, da se § 270. (5) izrečno sklicuje na prejšnje predpise samo glede vstevanja kadrskega roka in vojaških vaj za količino pokojnine.

Ad 2. »Ob prestopu« navidezno res ni najboljše izraženo. Izvirnik pravi namreč: u slučaju prelaza. Točneje, a ne lepše, bi slovenski morda rekli: v primeru prestopa. — Izraza »slučaj« v tej zvezi nikakor ne moremo usvojiti in sicer zaradi prizadevanja po točnem izražanju, kajti juristi trdijo, da je slučaj: nepredviden in nepredvidljiv dogodek, česar pa o vzakonenih prestopih poklicnih podčastnikov ne moremo trditi. Če bi bilo tako, potem bi u. z. odnosnih določb najbrže ne imel. Pa tudi če bi pristali na kasnejše vstevanje vojaške službe v 10 letni rok, bi vzlic temu ne vedeli, kdaj naj se to zgodi, ker nimamo v zakonu za tako ravnanje nobene opore. Po dovršeni 10 letni civ. drž. službi si zmisla vstevanja vojaške službe v 10 letni rok za pridobitev pravice do pokojnine res ne moremo prav predstavljati. Po eni strani bi torej morala imeti vojaška služba značaj efektivne civilne državne službe po § 113. odnosno § 124. in bi se morala vračunavati za položajno doklado (kot to izjemoma opazamo pri poklicnih častnikih), po drugi strani pa bi se približevala ostalim, le za pokojnino vračunljivim službam. Kot efektivna služba po u. z. bi se morala vpoštevati že od vsega početka, kot vračunljiva pa bi mogla pričeti učinkovati šele po dovršeni 10 letni efektivni civ. drž. službi, kadar bi šlo za odmero pokojnine. V eni sapi pa to nikakor ne gre.

Poklicni podčastnik, ki je služil kot tak pri vojski n. pr. 20 let, ima 20 let efektivne aktivne vojaške službe, poklicni podčastnik pa, ki po 10 tih efektivnih letih prestopi in nato še 10 let služi, ima 10 let efektivne civ. drž. službe in 10 let vračunljive vojaške službe. Če je prestopil, recimo, že pred vojno, potem se mu prišteje k vsakemu vojnemu letu — kajpada — še po eno leto (§ 270. [4]). Tudi navržena vojna leta so le vračun-

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA

Velika izbira
češkega in
angleškega
sukna!

ljiva (ne efektivna) leta. Zato more iti uradnik (bivši certifikatist) po 35 letih (efektivne in vračunljive službe) v pokoj s polno pokojnino t. j. 95 % aktivnih prejemkov, toda le na podstavi komisijskega izpričevala v zmislu § 109. Položajna doklada se mu odmeri za pokojnino v takem primeru samo po trajanju efektivne civ. drž. službe (§ 124).

To velja tudi za vse ostale uslužbence z vračunljivo službo. Zvaničniki in služitelji nimajo položajne doklade in so zato v sličnih primerih na boljšem.

Ad 3. Iz stilizacije in strukture § 114. u. z. se jasno vidi, da je zakonodajalec poklicne podčastnike pri vstevanju vojaške službe v 10 letni rok za pridobitev pravice do pokojnine namenoma izpustil. Da se o tem prepričamo, nam je treba primerjati zgolj besedilo § 114. z besedilom § 116. Pri tem opazimo, da so podčastniki izpuščeni le v § 114., dočim so vojaški uslužbenci omenjeni v obeh paragrafi. Če spadajo podčastniki itak pod pojem »vojaški uslužbenci«, tedaj figurirajo v § 116. popolnoma brez potrebe, kar ni ravno verjetno! (Opozorjam tudi na to, da se mora popraviti besedilo v 8. vrsti § 116.

u. z. — prevoda »Tiskovne zadrage« —, ki se mora pravilno glasiti: ali civilnih uslužbencev namesto: ali civilnih uradnikov). Pojdimo dalje!

Kdo pa so vojaški uradniki ter drugi vojaški ali civilni uslužbenci v službi pri vojski ali mornarici?

Med vojaškimi uradniki, ki se delijo v višje in nižje, imamo: profesorje vojaških, pomorskih in intendantskih akademij, kapelne, kontrolorje, duhovnike, zdravniške in veterinarske pomočnike ter vojaške pisarje.

Civilno osebje pa sestavljajo: uradniki, nadzorniki, poslovodje vojaško-tehničnih zavodov, tvornic in ustanov, mojstri, zvaniki in služitelji. Za vojaške uradnike velja zakon o ustroju v. in m., za civilno osebje, ki ima zvanja po formaciji vojske ali mornarice, pa zakon o uradnikih. Seveda se sprejemajo tamkaj tudi začasni, pogodbeni in honorarni uslužbenci kot n. pr. mojstri, kvalificirani ter nequalificirani delavci in sicer po predpisih ministra za vojsko in mornarico.

Preveč sem se razširil. Naj končam!

Popravki.

Podpredsednik OPO, višji pristav poštne direkcije, g. J. Štukelj, je napisal v »Poštnem Glasniku« od 15. maja t. l. članek z naslovom: »O osebni pokojnini«. Vrednost tega članka pa zelo zmanjšuje dejstvo, da je g. pisec vkljub jasnim določilom § 123. napravil grobo napako, ker je na popolnoma napačni osnovi računal odstotke za odmerjanje pokojnine. Pričakovali smo, da bo omenjeno napako popravil g. pisec sam v naslednji številki »Poštnega Glasnika«, saj je gotovo prišel na to, če je stvar še enkrat vzel v roke. Ker zadeva vseeno ni malenkostna, popravka pa ni bilo, zato bomo popravili mi, da ne bo kdo napačno informiran.

Napaka je nastala vsled tega, ker je mislil g. pisec, da določa novi zakon različne odstotke, ki jih veže na večje ali manjše število službenih let in na večjo ali manjšo starost uslužbenca. Tisti in pa ne spada v to zvezo, mesto njega mora stati ali. Rezultat te na videz male pogreške so sledeči napačni primeri:

Uslužbenec, ki gre v pokoj, ima 31 let službe, star je pa 49 let; njegova pokojnina znaša $50\% + 42 \times 0.80 = 83.60\%$, kar je seveda napačno. Pravilno je pa: $50\% + 42 \times 0.90 = 87.80\%$.

Dalje: Uslužbenec ima 24 let službe, star je pa 51 let; njegova pokojnina znaša 69.60% ($50\% + 28 \times 0.70$) pokojninske osnove. Na-

pačno! V resnici znaša njegova pokojnina 75.20% ($50\% + 28 \times 0.90$) pokojnin. osnove.

Zadnji primer: uslužbenec ima 14 let službe, star je pa 43 let; dobi 54% ($50\% + 8 \times 0.50$) — napačno! Pravilno: 55.60% ($50\% + 8 \times 0.70$)!

Pri določitvi odstotkov se mora tedaj vzeti ona postavka, ki ji ustrezajo službena leta ali starost uslužbenca.

»Naša pošta« od 1. junija t. l. pa priobčuje izpod peresa g. Ivana Ivančič-a, inspektorja vardarske direkcije, članek: »O novom zakonu o činovnicima«. Na strani 124 zgoraj, zadnji odstavek slove:

»Izbrisana je anomalija starog zakona, da žena drž. službenika uživa polovinu ličnog dodatka, a žena bankovnog direktora celi lični dodatak. Udata žena uživa celi lični dodatak jer protivno novi zakon nigdje ne spominje. Uredba, predviđena u § 28, neće verovatno ići in peius.«

G. inspektor je očividno, ko je to napisal, pozabil na § 261 u. z., ki čisto drugače določa. Do uredbe, predvidene v § 28 u. z., ostane namreč glede osebnih in rodbinskih draginskih doklad vse pri starem.

Toliko smo smatrali za dolžnost, da popravimo te pogreške, posebno, ker se tičejo materijalne strani uslužbencev. Sicer pa — errare humanum est — vsak se lahko zmoti. Da smo pa sploh prišli do teh napak, je pa vzrok ta, ker čitamo razen »Poštara« tudi druge liste ter se ne ravnamo po navodilih urednika »Poštnega Glasnika«, ki obstoj drugih glasil sploh negira.

Izšla je baš nova uredba o draginskih dokladah za drž. nameščence in njihove družine na podlagi § 28 U. Z. O razlikah med starimi in novimi določili bomo razpravljali prihodnjč.

Graeca fides, nula fides!

»Poštar« štev. 5 od 15. maja t. l. je prinesel članek, kjer apelira pisec na g. ministra prosvete glede pripoznane in pridobljene polne srednješolske izobrazbe.

Odgovoril je nanj — g. Štukelj! Pomo-toma — ka-li?

V tem svojem odgovoru, objavljenem v »Poštnem glasniku« od 1. t. m., je g. Štukelj napel vse sile in moči ter zadovoljno pljunil v svojo lastno skledo. Res je tudi, da je v svoji ambiciji in skrbi za čim močnejši udarec po maturantskih glavah, menda nehoti priznal, da bivši oficijanti in aspiranti niso bili prevedeni v II. kategorijo po členu 230 uradniškega zakona iz leta 1923, temveč kar brez vseh procedur in ovir. Nam je to prav dobro znano in ravno zato je naš apel na g. ministra prosvete tem bolj upravičen.

Sicer pa naj g. Štukelj, višji pristav in referent personalnega odseka direkcije, ter podpredsednik OPO in načelnik personalno-pravnega odseka OPO utemeljuje zadevo tako ali tako, zahtevamo mi, da osane I. skupina odprta v prvi vrsti uradnikom s predpisano in pridobljeno popolno srednješolsko (to je s položeno maturo) in strokovno izobrazbo, oni s »pripoznano« pa lahko malo počakajo. S V. skup. je in gotovo tudi v bodoče ostane vezan položaj, za katerega bo zahteval narod in starejšine kaj več od kake članske izkaznice!

Dalje govori g. Štukelj v svojem odgovoru (— to je »§ 257 u. z. in naše članstvo« — gl. »Poštni Glasnik« štev. 111a od 1. t. m.) o lamentiranju nekkih poštarjev. Ne razume-mo, kaj je hotel s tem. Morda je mislil celo na žongliranje? Zato bi mi pač z zanimanjem čitali kako stvarno utemeljitev o upravičeno-sti načelnega žongliranja s članstvi v raz-nih stanovskih, strokovnih, bivših političnih in kulturnih organizacijah.

Pri tej priliki vprašamo g. Štuklja tudi za nagibe, ki ga vodijo na boj proti drevesu,

katerega odpadel list je sam! Povemu mu na uho tole: zdrava pamet takih vratolomnosti v društvenem življenju ne more razumeti, jih le z gnusom spremlja, ter zavrača kot gnil pojav.

Gospod Štukelj! Ni vse koristno, kar je pravično! Tako vsaj smo slišali iz Vaših vrst.

Da, da, to se čuje kot basen, ki bi se dala tako razvleči in zanalizirati, kakor ona, ki smo jo pred leti čitali kot uvodnik v »Poštarju«.

Gospod Štukelj! Res zelo širokogrudni ste v kolikor gre za razmetavanje položajev in skupin od IX. do V. Zakaj pa še niste nikdar stopili na plan v borbo za poštno akademijo, katere absolventi bi se lahko povzpeli tudi višje od V. položajne skupine? Kdor reče a, naj reče tudi b! — Gospod Štukelj, bilo bi umestno, da tudi to vprašanje malo ventilirate, če temu morda Vaš lastni »ego« ne nasprotuje.

Končno ugotavljamo, da mi nočemo v organizacijo treh Jožkov! Mi nočemo pod žezlo g. Jože! Mi nočemo v organizacijo, ki bi rinila osebe s »pripoznano« izobrazbo na naša mesta! Mi nočemo uspavalnega sredstva — da nam mature nihče ne more vzeti! Mi hočemo organizacijo na širši podlagi, kjer bodo pravice enakomerno razdeljene!

Mi hočemo položaje, ki so bili ustvarjeni zaradi nas in za nas! Mi hočemo na plan z energično gesto in z lastno močjo! Hočemo, da se zakon spoštuje in striktno izvaja, ne pa, da se gleda na državo, kakor na molzno kravo!

Čas je že, da zatone doba poskusov našega zapostavljanja od strani posameznikov.

Tako, g. Štukelj, toliko za enkrat, če pa želite več, bomo radi spopolnili galerijo slik, ki jo je že svojčas odprl Vaš prijatelj in so-delavec v »Poštnem Glasniku«, g. Joža.

Čas naše potrpežljivosti je minil!

Maturant.

In vendar: Si duo faciunt idem, non est idem!

Na našo trditev zadnjič, da pripoznane srednješolske izobrazbe brez šolskih potrdil ni in je tudi biti ne more, so si najeli tisti, ki bi radi na vsak način imeli vsaj »priznano« srednješolsko izobrazbo, ker prave itak nimajo, jurista, ki jim naj bi dokazal s členi in paragrafi, da je poštno-oficijantski izpit srednješolska matura.

Advokat Savel, ki jim je postal pokoren Pavel, res na dolgo in široko dokazuje nekaj, česar ni nikdo tajil, namreč prevedbo v bivšo II. kat. pošt. uradnikov, ter zaključuje svoj boj z mlinom na veter z obljubo, da bodo tako napredovali v V. skupino tudi vsi uslužbenci, ki imajo »priznano srednješolsko izobrazbo« — — —

Ljudje, ki imajo najboljše »zveze«, marsikaj prej vedo kakor drugi. Mogoče bo beseda »priznan«, kar naj bi pomenilo: pripoznan, več zalega kakor srednja šola! Kdo ve? Sedaj pa le še nimajo niti »priznane«, niti pripoznane srednješolske izobrazbe, ampak so prišli brez srednješolske izobrazbe na podlagi ministrskih uredb pravno veljavno na ista mesta, ki so bila in so določena za take uradnike, ki so izvršili srednjo šolo.

Nekatere to silno boli, da jim v poštno-oficijantskem tečaju živ krst ne pripozna in tudi pripoznati ne more dovršene srednje šole. — Sicer pa, komur je res za srednjo šolo, kar knjige v roke! Še je čas! — Ali znamenje časa je, da bi bolj dišalo kaj pri-nega, če že pripoznano ne more biti, kakor kaj trdo prisluženega!

Napredovanja.

Upamo, da ne bo nápak, če spregovorimo par besed o tem poglavju. Dobro leto je že, odkar so se v naši stroki izvršila zadnja večja imenovanja. Znana stvar je tudi, da so bili pripravljeni pred uzakonitvijo novega u. z. predlogi za napredovanja, ki pa niso prišli do realizacije. Menda so bili vedno preobširni. Mimogrede rečeno, tudi mi smo mnenja, da dovršena meščanska šola, ali niti to ne, in 15 let efektivne službe nikakor še ni zadostna kvalifikacija za bivšo I. skupino II. kategorije!

Kakšni so pa izgledi za napredovanja po novem u. z.? Na splošno moramo reči, da za enkrat ni pričakovati kakšnih večjih izprememb. Ogle dati si hočemo v glavnem, kakšna je situacija za bivšo II. kategorijo. To se nas maturantov najbolj tiče.

Prevedbo je izvršil zakon sam, tozadevna določila vsebujejo §§ 249—251. Ta določila so povsem jasna in upamo, da vsakomur razumljiva. Da si pa uradnik sploh pridobi pravico do napredovanja v višjo skupino, mora prebiti v predhodni skupini določeno število let, kot zahteva to § 49 u. z. N. pr.: v IX. skupini 4 leta, v VIII. 3 leta itd. Torej odločilna je sedaj pri napredovanju doba službovanja v skupini, ne več celokupna službena doba. Istotako se določajo tudi periodični poviški po službenih letih v posameznih skupinah.

Najvažnejše je pa določilo v § 48. odstavka 1., ki pravi: Napredovanje v istem zvanju po skupinah, kakor tudi imenovanja v druga zvanja se morejo vršiti samo na izpraznjena mesta. Doslej podobnega določila

vsaj v naši stroki nismo poznali. Kako pa je pri nas z izpraznjenimi mesti?

Sistemizacija iz l. 1930. predvideva precej mest več za III. kot za II. kategorijo. Faktično stanje je bilo pa in je še — precej drugačno! Službo vrši več kot 4 krat toliko uradnikov II. kategorije kakor uradnikov III. kategorije. Do ravnotežja sistemiziranih mest med bivšo II. in bivšo III. kategorijo še ne bo tako kmalu prišlo. Tudi zakon o sistemizaciji mest, o katerem govori § 46 u. z. bo gotovo predvidel več mest za zvanja, ki se razporejajo od X. do VII. skupine, kakor za ona, ki se razporejajo od IX. do V. skupine. Razlika med faktičnim in sistemiziranim stanjem osebja bo v prid bivši III. kategoriji, II. kat. pa v škodo, kar se tiče imenovanj in napredovanj. To bi bilo eno.

Je pa še druga točka, ki zadeva posamezne skupine bivše II. kategorije. Odstavek 2. § 46. se glasi: Če je katero zvanje določeno za več skupin, se morajo službena mesta tega zvanja tako razvrstiti, da se za višjo skupino določi manjše število mest, nego jih je v predhodni nižji skupini. V razporedu zvanj (XIII. poglavje u. z.) je določeno za naše prometno osebje bivše II. kategorije zvanje p. t. uradnik in je razvrščeno od IX. do VI. skupine. Omenjena sistemizacija iz l. 1930. predvideva menda nekaj nad 300 mest za prometno osebje bivše II. kategorije. Tu so všteti seveda tudi upravniki. Pa recimo, da bi bilo samo za prometno osebje določenih 300 mest, torej 300 p. t. uradnikov. Če razdelimo sedaj teh 300 mest po skupinah, kakor je predpisano v gori navedenem § 46., odst. 2., potem bi bilo v najboljšem slučaju razvrščenih v VI. skupino 50, v VII. 70, v VIII. 80 in v IX. 100 p. t. uradnikov. Faktično stanje je drugačno. V VI. skupini jih je 3 krat toliko, kolikor bo mogoče določenih mest, v VII. in VIII. gotovo tudi več kot 2 krat toliko. Samo IX. skupina bi bila na pol prazna.

Pri takem stanju stvari izgleda, da v višje skupine v doglednem času ne bo mogoče napredovati, ne glede seveda na izpit, ki bo menda uveden za doseg VII. skupine, analogno kakor je to v drugih strokah. Še nezasedena je pa V. skupina, ki jo je zakon določil za upravnike (seveda večjih pošt). Zvanje upravnika pošte je razvrščeno namreč od VIII. do V. skupine.

Dokaj boljše je stanje za bivšo III. kategorijo. Seveda ne bo šlo ravno tako, kot je zahteval neki »Šato« v »Poštnem Glasniku« od 1. maja 1931. Piše med drugim: V istem smislu in istočasno naj se izvede krepka akcija za unapređenje, odn. prevedbo uradniških zvaničnikov(ic) in služiteljev(ic) — v prejšnjo III. kategorijo. In sicer naj bi se predhodno prevedlo zvaničnike v prejšnjo III/2 in služitelje v prejšnjo III/3, kar je v skladu z določbami novega uradniškega zakona. Tako »Šato«. Kje in v kakšnem zakonu je pobral ta določila, ve samo on, nam ostane to prikrito. Sicer lahko kozla vsak ustrelji, ampak ta je vseeno malo preveč rogat. Prav za prav ni lepo od urednika, da pusti svojemu tovarišu, da se tako blamira. O prestopu zvaničnikov in služiteljev v uradniško zvanje govorita §§ 66. in 67., pa precej drugače, kakor si je omenjeni pisec to zamislil. Praznih mest bo pa v bivši III. kategoriji dovolj, tako, da bodo gotovo vsi dobro kvalificirani uradniki že po minimalnih rokih lahko napredovali.

Osebne vesti.

Postavljeni so: za p. t. man. p. X. s. k. Mihelj Josip, žand. nared. II. razr. na Pragerskem; za služitelje 2. sk.: Trunk Franc na p. Maribor 1, Lovše Ivan pri XXXI.

ter. t. t. tehn. sekc. v Ljubljani, Košir Vincenc v Medvodah, Košir Silvester na Pragerskem, Sitar Egidij v Kočevju, Smrekar Pavel in Havliček Vladislav na p. Ljubljana 2, Tomšič Rudolf na p. Ljubljana 1, Mavrič Ivan na p. Jesenice na Gor., Kozic Viktor v Murski Soboti in za dnevničarja: Smogovec Stanko v Domžalah.

Napredovali so: za p. b. uradn. IX. sk. Sušnik Ivan, pripr. na p. Ljubljana 1; za uradniške pripravničke zvaniki 3. skupine: Uršič Emil na p. Ljubljana 1, Jerančič Franc in Jereb Maks na p. Ljubljana 2, Godec Stefan na p. Pragersko, Zabel Ivan na Jesenice na Gor., Hudina Franc v Ptuj, Rozman Matej na p. Maribor 2 in Drolc Ciril v Murski Soboti.

Premeščeni so: Svetnik I.-5, dr. Tavzes Janko od Savske direkcije v Zagrebu k Dravski direkciji v Ljubljani; p. b. ur. VI. Krulej Pavel z Zidanega mosta v Gornjo Radgono, Gasperin Emilija z Viča k p. Ljubljana 1 in Kalokira Ante s p. Ljubljana 2 na p. Ljubljana 1; p. b. ur. VII. Meglič Roza iz Rimskih toplic na p. Beograd 1, Sivka Ana s pošte Brezno v Velenje, Ambrožič Miloš s p. Ljubljana 2 na p. Ljubljana 1, Mesojedec Marija iz Velenja na p. Ljubljana 1, Globočnik Marija s p. Ljubljana 1 v Ribnico na Dol. in Babkov Terezija roj. Lesjak iz Podčetrčka na p. Trbovlje 1; p. b. ur. VIII. Povše Ljudmila s p. Ljubljana 1 na p. Bled 2, Kocjančič Mara s p. Ljubljana 1 na Vič, Čop Hilda z Jesenic na Gor. v Kranjsko goro, Dular Mara iz Novega mesta v Kranj, Kunst Marica s p. Maribor 1 na p. Ljubljana 1, Marušič Justina iz Kranja na p. Ljubljana 1, Jeglič Kristijan s p. Maribor 2 na p. Ljubljana 1, Rupnik Josip s p. Ljubljana 1 na p. Maribor 2, Kos Marija iz Kranjske gore v Novo mesto, Petrič Marija s p. Ljubljana

1 v Kranjsko goro in Peternelj Ivana s p. Bled 2 v Škofjo Loko; a. r. h. ur. VIII. Legat Franc od direkcije na p. Ljubljana 1; p. b. ur. IX. Vončina Ahacij s p. Ljubljana 1 v Zagreb; p. t. m. a. n. p. IX. Kurinčič Pavla s Pragerskega v Laško, Korenc Anton iz Valjeva na Jesenice na Gor., Braz Lavra iz Škofje Loke na p. Ljubljana 1, Mikuž Vladislava s p. Ljubljana 1 na p. Ljubljana 3, Perše Milena iz Gornje Radgone na p. Maribor 1 in Juh Avgustina s p. Ljubljana 1 v Murski Soboti; z. v. a. n. 2. skup. Draksler Martin s Pragerskega na p. Maribor 2; z. v. a. n. 3. skup. Kandare Tatjana s p. Ljubljana 1 v Tržič, Zupanc Frančiška iz Brežic v Murski Soboti in Tanko Alojzija iz Tržiča na p. Ljubljana 1; slu. ž. 2. skup. Tanko Ana in Salehar Justina od direkcije na p. Ljubljana 1, Hribar Vida s p. Ljubljana 1 k direkciji, Marinko Linda iz Šmartna ob Paki v Celje, Kordiš Ivan iz Kočevja na Vrhniko, Jaklič Elizabeta s p. Trbovlje 2 v Podčetrtek, Podberšek Marija s p. Trbovlje 1 na p. Ljubljana 1 in Bačnik Anton iz Zagorja ob Savi na p. Ljubljana 1.

Služba je prestala: p. t. m. a. n. p. X. skup. Nemačsky roj. Hölbl Angeli v Prevaljah; slu. ž. 2. skup. Škrobar Matiji na Pragerskem, Lužar Angeli in Iskra Ivanu na p. Ljubljana 1 ter Vogrinčič Ivanu v Murski Soboti.

Umrli so: p. b. ur. VI. Koman Valentin na direkciji in z. v. a. n. 3. skup. Rossmann Franc pri III. ter. t. t. tehn. sekciji v Ljubljani.

Upokojeni so: z. v. a. n. 1. skup. Poljanec Franc v Škofji Loki in Kmet Anton na p. Trbovlje 1.

Poroke: Simončič Fanika, pog. pošt. v Stični se je poročila z orož. podnar. Štalcarjem Janezom.

znane za pokojnino, pa se po novem zakonu pripoznavajo, zato, da se te službe zabeležijo v uslužbenem listu in dokumenti vložijo v uslužbeni list.

Zato pozivamo vse uslužbenice, da v predpisanem roku, v kolikor tega še niso naredili, predložijo direkciji dokumente o službah, ki jim na dan 1. septembra 1923 ob prevedbi na uradniški zakon od 31. julija 1923, ali ob poznejšem sprejemu v državno službo niso bile priznane s formalnim rešenjem, pa menijo, da se jim po novem uradniškem zakonu pripoznavajo za pokojnino.

Vse take prošnje in potrdila so po § 97 uradniškega zakona kolkov proste.

Pravočasna predložitev dokumentov je važna zaradi tega, ker so po § 129 uradniškega zakona glede službene dobe, ki služi kot pogoj za pridobitev pravice do osebne pokojnine in se pripoznava za določitev količine te pokojnine, merodajni samo podatki uslužbenkega lista in dokumentov, originalnih ali v overovljenem prepisu, ki so služili za popolnjevanje uslužbenkega lista.

Količina osebne pokojnine se po § 128 uradniškega zakona odmeri z isto rešitvijo, s katero se uslužbenec upokoji, če se pa upokoji s kraljevim ukazom, se pa mora določiti količina pokojnine s posebno odločbo najdlje v 15 dneh. Zato se ob upokojitvi upošteva samo že zabeležena službena doba, potrdila pa, ki bi jih nekdo predložil po 1. avgustu t. l., ali celo šele ob upokojitvi, se več ne bodo upoštevala.

(Iz ministrskega akta P. T. št. 38.712 od 22. aprila t. l.) — V Ljubljani, dne 13. maja 1931.

Nadalje omenja predsednik, da je bila deputacija društva pri gospodu direktorju zaradi letošnjih dopustov. — Direkcija sama sme za enkrat sprejemati na novo služitelje le tedaj, če je kateri starejših upokojen ali odlovljen iz službe. Ker se dnevničarji ne smejo po novem zakonu več sprejemati v državno službo, izjemoma inozemci, mora direkcija čakati na odredbo ministrstva za sprejemanje novih moči! Društvo je upalo, da bodo vsi zvaniki in služitelji, ki imajo pogoj za III. uradniško kategorijo, tudi v to pomaknjeni. Kakor je pa razvidno, bo še-le ministrstvo predpisalo, katere šole se upoštevajo za III. uradniško kategorijo. Deputacija je morala biti s to izjavo zadovoljna, zato morajo tudi člani to uvidno upoštevati.

Prihajajo tudi pritožbe od članov, da kljub pomanjkanju osebja odjemlje direkcija v letni sezoni nižje uslužbenice od pošt in jih premešča v razna letovišča, ne da bi pošte dobivale zanje nadomestilo. Tudi za to ni za enkrat odpomoči.

Nadalje opozarjamo člane, kateri vedno nadlegujejo društvo glede sprejemanja novih služiteljev, da ima tukajšnja direkcija sedaj toliko prošelj v evidenci, da novih sploh ne bo mogoče več upoštevati. Društvo priporoča v prvi vrsti one, kateri so bili že v poštni službi in po odsluženem roku ali zaradi tega, ker so bili vojaščine oproščeni, niso bili več sprejeti v poštno službo.

Za vštete vojaških, oziroma kaderskih let v pokojnino in v efektivno službo bomo pozneje govorili. Čuje se, da se bodo vojaška leta, katera so bila pripoznana na dan 1. septembra 1923, všteta v napredovanje in pokojnino. Nasprotno pa se faktično vpoštevajo samo efektivna leta in kaderski rok, odslužen pred vojno dobo. Kakor rečeno, o tem pozneje.

K besedi se oglašijo še razni odborniki z vprašanji in nasveti, na kar preide predsednik k zadnji točki dnevnega reda, k

4. slučajnostim. Ker je dnevni red izčrpan in se nikdo več ne priglasi, zaključijo predsednik sejo ob 21.30 uri.

Dodatno še k poročilu: Napovedani izvanredni občni zbor društva se je vršil, ka-

Društvena poročila.

IZ ZAPISNIKA 5. redne odborove seje nižjih poštних uslužbenecv v Ljubljani.

Predsednik Penko otvori sejo ob 19. uri zvečer, pozdravi polnoštevilno navzoče tovariše, ugotovi sklepčnost ter prične:

1. Čitanje zapisnika zadnje redne odborove seje, dne 5. maja t. l. Tajnik Bizovičar prečita zapisnik. Ker zapisniku nihče ne oporeka, ga odda predsednik dvema tovarišema, da ga podpišeta.

2. Došli dopisi: Iz došlih in poslanih dopisov je razvidno, da so za izvanredni občni zbor, ki se bo vršil v ponedeljek, dne 25. maju v hotelu »Union« vse krajevne skupine pravilno obveščene. Osnutek novih pravil vzame odbor za enkrat na znanje, ker se bo itak o njih obravnavalo na širši odborovi seji pred začetkom občnega zbora. Razne druge dopise vzame odbor v vednost.

3. Poročilo predsednika: Ta poročila, da so poleg društvenih pravil, izgotovljena tudi pravila za Podporni fond nižjih poštних uslužbenecv za Dravsko banovino. To pa za primer, da bi višja oblast ne odobrila društvenih pravil. Nadalje poroča predsednik, da se je letna obleka začela razdeljevati po uradih. Poštna direkcija je pa tudi sprejela na našo prošnjo od prometnega ministrstva pismo, da ostane še nadalje iznošena obleka last p. t. uslužbenecv. Ker je Poštna direkcija izdala o tem okrožnico št. XIII, je potrebno, da jo člani dobro prečitajo. Glasi se:

»Iznošena obleka ostane last p. t. uslužbenecv in torej ni treba odvajati.

(D. št. 39.797-IV—1931). Gosp. minister za promet je z rešenjem št. 11.669 od 25. aprila 1931 razveljavil spremembe k § 9 Prav. o službeni obleki, izdane z rešenjem ministrstva za gradnje p. t. št. 47.134 od 1. avgu-

sta 1930 (Vesnik 16-1930) in odredil, da ostanejo v veljavi prvotna določila § 9 Pravilnika o službeni obleki (Vesnik 15-1921).

Hkrati po naredbi ministrstva ponovno opozarjamo predstojnike p. t. ustanov, posebno šefe t. t. sekcij, da kar najbolj pazijo na to, da uslužbenci v službi res nosijo službeno obleko, ki mora biti čista in snažna, in da takoj prijavijo vsakega uslužbenca, ki ne bi hotel nositi obleke ali ki bi svojo obleko, če tudi je že iznošena prodal.

Zato naj predstojniki ponovno pregledajo obleko, če je polnoštevilna in v redu, a o pregledu ob določenih terminih pa še nadalje predlagajo kratko poročilo. — V Ljubljani, dne 12. maja 1931.

Važno je tudi za člane društva, katerim niso bila do sedaj pripoznana vojaška dnevničarska ali leta selske službe, da se za to pobrigajo. Kakor je razvidno iz novega zakona, bodo ta leta všteta samo v pokojnino. Člani naj vsled tega zaprosijo potom svoje pošte direkcijo v Ljubljani s kratko nekolkovano prošnjo za potrdilo tako odsluženih let. Ko dobe potrdilo, je treba poslati prošnjo Ministrstvu za promet. Vse je razvidno iz sledeče direkcijske okrožnice:

»Predložitev dokumentov za izpopolnitev uslužbenških listov.

(D. št. 37.986-Ia—1931). Novi uradniški zakon prepoveduje v § 252 administrativne popravke stanja, v katerem so bili državni uslužbenci dne 1. aprila t. l. Zato se več ne morejo jemati v pretres prošnje za naknadno priznanje kake službene dobe.

Pač pa določa novi zakon v § 274, da morajo uslužbenci do 31. julija t. l. predložiti po službeni poti svojemu pristojnemu ministrstvu v originalu ali overovljenem prepisu dokumente o službah, ki jim še niso bile pri-

kor je bilo to na seji določeno, 25. maja v hotelu »Union«, kjer so bili delegati iz Ljubljane, Maribora, Celja in Ptuja polnoštevilno zastopani. Sprejeta so bila soglasno nova društvena pravila, ki se nanašajo na celo kraljevino Jugoslavijo.

Ker za enkrat ne obstoja v celi kraljevini drugo društvo nižjih poštних in brzojavnih uslužbencev kakor naše, bo za sedaj ostala centrala v Dravski banovini s sedežem upravnega odbora in banovinske sekcije v Ljubljani. Krajevne skupine ostanejo še nadalje, kakor so bile do sedaj.

Pravila so bila predložena banski upravi. Od tam bodo v najkrajšem času odposlana v odobritev prometnemu ministru. Pravila

od banske uprave niso bila nič spremenjena, zato lahko upamo, da bodo v najkrajšem času potrjena. Če bi se pokazalo potrebno, bo društvo poslalo delegata v Beograd, da čim prej izposluje nova pravila. Seveda mora najprej poteči junij, termin za vlaganje takih prošelj. — Tajnik: Bizovičar Joško.

ZAHVALE.

Zahvaljujem se iskreno Društvu nižjih poštних uslužbencev v Mariboru za enkratno podporo v bolezni.

Maribor, 17. maja 1931.

Fakleš Anton l. r., pom. kond. na p. M. 1.

Podpisana se najtopleje zahvaljujem Osrednjemu društvu poštних in brzojavnih uslužbencev, krajevni skupini v Mariboru za izplačano podporo Din 200.

Maribor, 13. maja 1931.

Neža Gostro l. r., vdova po pošt. poduradn.

Podpisani se najiskreneje zahvaljujem za velikodušno podporo, ki mi jo je v težkem položaju, ko mi je bila žena hudo bolna, nakazala Mariborska krajevna skupina osrednjega društva nižjih poštних uslužbencev.

Zg. Sv. Kungota, dne 1. junija 1931.

Avgust Vogelari l. r., pom. kond. v p.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

THE REX Co.

LJUBLJANA, GRADISČE 10 — ZAGREB, SAJMIŠTE 56
Telef. 268 interurb. Ustanovljeno 1906

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

JOSIP KVEDER

Ljubljana, Krekov trg 10

priporoča

šivalne stroje „Phönix“, kolesa „Anker“ in otroške vozičke od preprostih do najfinejših. Dobavlja tudi potom Gospodar. zadruga poštних nameščencev.

Jermenar in torbar

Stane Jager

Ljubljana, Poljanska c. 9

Priporoča svojo delavnico za vsa v to stroko spadajoča dela. — Sprejema tudi vsa popravila po najnižjih cenah.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu!

Laneno olje, firnež, emailne in ostale lake, oljate barve

in vse v stroko spadajoče blago, kupite dobro, solidno in po zmernih cenah pri

MEDIČ-ZANKL,

d. z o. z. tovarne olja, firneža, laka in barv

Ljubljana-Medvode,

lastnik Franjo Medič.

Podružnica Maribor — Novi Sad.

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruga poštних nameščencev.

Gonb. zmerno! Postrojba točna in solidna!

ELITE

družba z o. z.

Izdelava in prodaja damske, moške in deške konfekcije na debelo in drobno. Prvovrstno izvrševanje po meri. — Poštarji nabavljajte potom Gospodarske Zadruga po originalnih cenah.

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 9.

PIVOVARNA

»UNION«

Ljubljana

Delniška družba

Brzjavlj: Pivovarna »Union« Ljubljana — Telefon 2310, 2311

PODRUŽNA PIVOVARNA MARIBOR

Brzjavlj: Pivovarna »Union« Maribor — Telefon št. 23

Priporoča svoje izborne izdelke: Svetlo in črno eksportno pivo v sodcih in steklenicah. Pekovski kvas (drože). — Čisto rafinirano žganje.